

Den nu 60-aarige Mand havde under hele Opholdet paa Storeholt været oppe Klokken seks om Morgen. I en Paaklædning, der bestod af en gammel, snavset Overfrakke fra hans tidligere Tilværelse, Træsko, Slagterkasket og et stort, rødt Uldtørklæde om Halsen, inspicerede han i Staldene og paa de forskellige Arbejdspladser. Bagefter havde han siddet et Par Timer ved sit Skrivebord med Telefonen for Øret, havde modtaget Meldinger fra Forretningen i København og ekspederet Ordre til Handelshuse og Banker paa begge Sider af Atlanterhavet. Desuden havde han som oftest et Par Gange i Dagens Løb haft personlige Forhandlinger med de Haandværksmestre og Entreprenører, der forestod Gaardens Ombygning, og heller ikke overfor dem plejede han at spare sig. Saasnart det drejede sig om Penge, kom den gamle Skallesmækker fra Borgergade op i ham, og hans Metode som Forretningsmand var altid den samme. Han var ingen Menneskekender og gjorde ingen Forskel paa Personer. Med alenlange Eder og Slag i Bordet og Haanlatter nedlarmede han alle Indsigelser og tumlede med sin Modpart, indtil han havde afpresset ham den yderste Indrømmelse.

Lørdag Aften sad han efter Middagen sammen med de Nyforlovede inde i Havesalen, hvor han gjorde sig det mageligt i en af de brede Armstole fra Konferensraadens Tid. Uden Hensyn til sin friherre-